β) η περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία του ιμβερτοποιημένου διαλύματος καθορίζεται μετρώντας την περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία του αρχικού σιροπίου με την αραιομετρική μέθοδο και προβαίνοντας σε διόρθωση του αποτελέσματος που λαμβάνεται με τον τρόπο αυτό, ώστε να ληφθεί υπόψη κάθε κέρδος της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία που προκύπτει από την ιμβερτοποίηση του σιροπίου·

γ) η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του ιμβερτοποιημένου διαλύματος διαιρείται διά της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία του ιμβερτοποιημένου διαλύματος και το αποτέλεσμα πολλαπλασιάζεται επί εκατό.

Εντούτοις, όταν δεν χρειάζεται ιμβερτοποίηση του σιροπίου για την εφαρμογή της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού, το ποσοστό καθαρότητας του σιροπίου υπολογίζεται διαιρώντας τη συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του σιροπίου διά της περιεκτικότητάς του σε ξηρά ουσία και πολλαπλασιάζοντας το αποτέλεσμα επί εκατό.

Καμία άλλη μέθοδος εκτός της μεθόδου αναγωγής διά χαλκού (μέθοδος Lane και Eynon) ή της αραιομετρικής μεθόδου δεν μπορεί, δυνάμει του εν λόγω άρθρου 13, να εφαρμοσθεί για τον καθορισμό της περιεκτικότητας σε ζάχαρη ή της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία ενός σιροπίου ή του ιμβερτοποιημένου διαλύματός του.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ
στην υπόθεση C-308/91 *

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. *Νομικό πλαίσιο*

Κατά το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 1800/83 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1983, περί τροποποιήσεως των νομισματικών εξισωτικών ποσών (ΕΕ L 176, σ. 65), το ύψος των νομισματικών εξισωτικών ποσών για τη ζάχαρη εξαρτάται από την περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη του προϊόντος. Η υποσημείωση 4 του παραρτήματος I προβλέπει ότι η περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη, συμπεριλαμβανομένης της περιεκτικότητας σε λοιπά ζάχαρα υπολογιζομένων σε ζαχαρόζη, προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 σε περίπτωση εξαγωγής.

Το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 ορίζει ότι

«1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 766/68 και με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2 και 3, η περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη προσαυξημένη, κατά περίπτωση, με την περιεκτικότητα σε άλλα ζάχαρα αναγόμενα σε ζαχαρόζη είναι

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη η οποία προκύπτει με την εφαρμογή της μεθόδου Lane και Eynon (μέθοδος αναγωγής διά χαλκού) σε ιμβερτοποιημένο διάλυμα σύμφωνα με τη μέθοδο Clerget-Herzfeld. Η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη που διαπιστώνεται σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή ανάγεται σε ζαχαρόζη με πολλαπλασιασμό επί τον συντελεστή 0,95.

2. Για τα σιρόπια καθαρότητος ίσης ή ανώτερης του 85 % και κατώτερης του 94,5 %, η περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη προσαυξημένη, κατά περίπτωση, με την περιεκτικότητα σε άλλα ζάχαρα που μετατρέπονται σε ζαχαρόζη, καθορίζεται κατ' αποκοπή στο 73 % του βάρους σε ξηρά κατάσταση. Το ποσοστό καθαρότητος των σιροπίων υπολογίζεται διά της διαιρέσεως της συνολικής περιεκτικότητος σε ζάχαρη διά της περιεκτικότητος σε ξηρά ουσία και πολλαπλασιάζοντας το αποτέλεσμα επί 100. Η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη προσδιορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και η περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία σύμφωνα με την αραιομετρική μέθοδο.

(...)»

Κατά το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 766/68 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1968, περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων που αφορούν τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή ζάχαρης (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/003, σ. 61),

«1. Η επιστροφή για 100 χιλιόγραμμα των προϊόντων, που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, υπό δ', του κανονισμού 1009/67/ΕΟΚ και που αποτελούν το αντικείμενο μιας εξαγωγής, είναι ίση με το ποσό βάσεως που ισχύει κατά τη διάρκεια του μηνός της εξαγωγής του εν λόγω προϊόντος, πολλαπλασιαζομένου με την περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη που διαπιστώθηκε για το εν λόγω προϊόν, προσαυξανομένου, ενδεχομένως, με την περιεκτικότητα σε άλλα ζάχαρα υπολογιζόμενα σε ζαχαρόζη.

(...)»

2. *Η διαφορά της κύριας δίκης*

Η Firma Süddeutsche Zucker-Aktiengesellschaft ζητεί την πληρωμή νομισματικών εξισωτικών ποσών για την εξαγωγή από τη Γερμανία προς το Βέλγιο ορισμένων ποσοτήτων σιροπίου φρουκτόζης της δασμολογικής διακρίσεως 17.02 Δ ΙΙ του Κοινού Δασμολογίου.

Οι διάδικοι διαφωνούν ως προς τον υπολογισμού του βαθμού καθαρότητας σιροπίων ο οποίος, κατά το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70, καθορίζει τη χορήγηση και, ιδίως, το μέγεθος των νομισματικών εξισωτικών ποσών.

Το Hauptzollamt Hamburg-Jonas υπολόγισε τον βαθμό καθαρότητας των σιροπίων σε ζαχαρόζη σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$\text{καθαρότητα (\%)} = \frac{\text{συνολική περιεκτικότης σε ζάχαρη} \times 0{,}95 \text{ (υπολογιζομένη σε ζαχαρόζη)}}{\text{περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία}} \times 100$$

Η Firma Süddeutsche Zucker A. G. άσκησε ένσταση κατά της εν λόγω μεθόδου υπολογισμού. Η καθαρότητα των σιροπίων της φρουκτόζης έπρεπε να υπολογισθεί λαμβάνοντας υπόψη την περιεκτικότητα σε φρουκτόζη. Η περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη ίσχυε μόνο για τον μεταγενέστερο υπολογισμό των νομισματικών εξισωτικών ποσών. Λόγω της μεθόδου υπολογισμού που χρησιμοποίησε

το καθού, η καθαρότητα των σιροπίων της φρουκτόζης ήταν κατ' ανώτατο όριο 95 %. Ο ακριβής καθορισμός της καθαρότητας αποδεικνύεται απαραίτητος: μπορεί να πραγματοποιηθεί με τη βοήθεια υγρής χρωματογραφίας υψηλής πιέσεως (CLHP).

Το Hauptzollamt Hamburg-Jonas θεωρεί ότι το άρθρο 13 του κανονισμού 394/70 αφορούσε, κατά τον καθορισμό του βαθμού καθαρότητας των σιροπίων, μόνο τον καθορισμό της περιεκτικότητας σε ζαχαρόζη.

Η Firma Süddeutsche Zucker άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht Hamburg κατά των αποφάσεων του Hauptzollamt Hamburg-Jonas της 12ης Δεκεμβρίου 1983, της 16ης Ιανουαρίου 1984 και της 6ης Ιουλίου 1987.

3. *Τα προδικαστικά ερωτήματα*

Επειδή το Finanzgericht Hamburg έκρινε ότι από τη διαφορά προέκυπταν ζητήματα ερμηνείας και εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου, αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1. Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το ποσοστό της καθαρότητας των σιροπίων υπολογίζεται διά της διαιρέσεως της συνολικής περιεκτικότητας σε ζάχαρη, κατόπιν πολλαπλασιασμού της με τον συντελεστή 0,95, διά της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία και πολλαπλασιάζοντας το αποτέλεσμα επί εκατό;

2. Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η καθαρότητα των σιροπίων φρουκτόζης μπορεί να καθορίζεται διά μετρήσεως της περιεκτικότητας σε φρουκτόζη και συσχετισμού της με την περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία;

3. Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η καθαρότητα των σιροπίων φρουκτόζης μπορεί να καθορίζεται με τον υπολογισμό διά καταλλήλων μεθόδων της περιεκτικότητας του ιμβερτοποιημένου διαλύματος σε ξηρά ουσία και τον συσχετισμό της με την περιεκτικότητα του ιμβερτοποιημένου διαλύματος σε ζάχαρη;»

4. *Διαδικασία*

Η απόφαση του Finanzgericht Hamburg πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Νοεμβρίου 1991.

Σύμφωνα με το άρθρο 20 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΚ, γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν στις 13 Μαρτίου 1992 η προσφεύγουσα, εκπροσωπουμένη από τον Dietrich Ehle, δικηγόρο Κολωνίας, και στις 25 Μαρτίου 1992 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένη από τον Ulrich Wölker, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Hans-Jürgen Rabe, δικηγόρο Αμβούργου.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Με απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 1992 η υπόθεση ανατέθηκε στο τέταρτο τμήμα.

II — Περίληψη των γραπτών παρατηρήσεων που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

Η *προσφεύγουσα* θεωρεί ότι, κατά το σαφές γράμμα του άρθρου 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70, η καθαρότητα των σιροπίων φρουκτόζης πρέπει να καθορίζεται αποκλειστικώς βάσει της περιεκτικότητάς τους σε φρουκτόζη, που δεν έχει (ακόμη) μετατραπεί σε ζαχαρόζη κατά την τέλεση της πράξεως αυτής. Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 766/68 επίσης δεν συνεπάγεται υποχρέωση να ληφθεί υπόψη η περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη κατά τον καθορισμό της καθαρότητας και να εφαρμοσθεί προς τον σκοπό αυτό συντελεστής 0,95. Παρατηρεί ότι, από επιστημονικής απόψεως, δεν υπάρχει καμία σχέση και κανένα κοινό σημείο μεταξύ της καθαρότητας (των σιροπίων) και του συντελεστή 0,95.

Η άποψη του καθού αντιμετωπίζει δυσμενώς τα σιρόπια φρουκτόζης σε σχέση προς τα σιρόπια ζαχαρόζης, για τον λόγο ότι τα πρώτα μπορούν άνευ ετέρου να επιτύχουν μόνο καθαρότητα 95 % κατ' ανώτατο όριο. Αυτή η εισάγουσα δυσμενή διάκριση μεταχείριση δεν επιδιώχθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 394/70.

Η προσφεύγουσα προτείνει να δοθεί η εξής απάντηση στο πρώτο ερώτημα:

«Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το ποσοστό καθαρότητας των σιροπίων υπολογίζεται διά της διαιρέσεως της συνολικής περιεκτικότητας σε ζάχαρη/φρουκτόζη διά της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία και πολλαπλασιάζοντας το αποτέλεσμα επί 100, χωρίς να συντρέχει λόγος να υπολογισθεί η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη σύμφωνα με τη μέθοδο Lane και Eynon (μέθοδος αναγωγής διά χαλκού), εφαρμοζομένη στο ιμβερτοποιημένο διάλυμα κατά τη μέθοδο Clerget-Herzfeld μετατρέποντας την εν λόγω περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη πολλαπλασιάζοντας επί τον συντελεστή 0,95.»

Κατά την *Επιτροπή*, το αποφασιστικό στοιχείο για τον καθορισμό της καθαρότητας, σύμφωνα με την περιλαμβανομένη στο άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 διάταξη, αποτελεί η συνολική περιεκτικότητα των διαφόρων ζαχάρων που περιέχονται στο σιρόπι (π.χ. ζαχαρόζη, φρουκτόζη και/ή γλυκόζη) και όχι η υπολογιζομένη περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη, η οποία προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό της συνολικής περιεκτικότητας σε ζάχαρη του σιροπιού επί τον συντελεστή 0,95.

Η καθαρότητα του σιροπίου υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$\text{καθαρότητα (\%)} = \frac{\text{συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη}}{\text{περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία}} \times 100$$

Η Επιτροπή προτείνει να δοθεί η εξής απάντηση:

«Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το ποσοστό καθαρότητας των σιροπίων υπολογίζεται διά της διαιρέσεως της συνολικής περιεκτικότητας σε ζάχαρη του σιροπίου διά της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία του σιροπίου πολλαπλασιάζοντας το ούτω προκύψαν αποτέλεσμα επί 100. Η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του σιροπίου υπολογίζεται

προσθέτοντας τα απλά ζάχαρα, που καθορίζονται εντός του σιροπίου σύμφωνα με τη μέθοδο Lane και Eynon, και την ζαχαρόζη εντός του σιροπίου, ο καθορισμός της οποίας πραγματοποιείται υπολογίζοντας τα ιμβερτοποιημένα ζάχαρα σύμφωνα με την μέθοδο Lane και Eynon και πολλαπλασιάζοντας το ούτω προκύψαν αποτέλεσμα επί 0,95.»

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

Η *προσφεύγουσα* παρατηρεί ότι, λόγω της επιστημονικής και τεχνικής εξελίξεως των μεθόδων αναλύσεως, είναι δυνατόν ήδη από πολύ καιρό να αποδειχθεί η περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη και σε ιμβερτοποιημένα ζάχαρα με τη βοήθεια της υγρής χρωματογραφίας υψηλής πιέσεως (CLHP), χωρίς να χρειάζεται προηγουμένως να πραγματοποιηθεί χημική ανάλυση. Πρόκειται για μία πολύ ειδική μέθοδο, η οποία καθιστά δυνατόν μεταξύ άλλων να υπολογίζεται η φρουκτόζη με σχετική απόκλιση κατώτερη του + 1 %. Ενώ, σ' άλλους τομείς, υπήρξε προσαρμογή προς την τεχνική πρόοδο, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 394/70 δεν προβλέπει καμία άλλη μέθοδο αναλύσεως που θα μπορούσε να χρησιμοποιείται για να καθορίζεται η συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη.

Η προσφεύγουσα προτείνει να δοθεί η εξής απάντηση στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα:

«Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η καθαρότητα των σιροπίων φρουκτόζης μπορεί να καθορίζεται μετρώντας την περιεκτικότητα σε φρουκτόζη και συσχετίζοντάς την με την περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία.»

Η *Επιτροπή* θεωρεί ότι η μέθοδος αναλύσεως που πρέπει να χρησιμοποιείται είναι η μέθοδος που προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1. Το άρθρο αυτό δεν επιτρέπει άλλες μεθόδους. Επομένως, προτείνει να δοθεί η εξής απάντηση:

«Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η καθαρότητα ενός σιροπίου φρουκτόζης, που περιέχει μόνο φρουκτόζη αποκλειομένου οποιουδήποτε άλλου ζαχάρου, υπολογίζεται καθορίζοντας την περιεκτικότητα σε φρουκτόζη του σιροπίου σύμφωνα με τη μέθοδο Lane και Eynon και συσχετίζοντάς την προς την περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία.»

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

Κατά την *προσφεύγουσα*, η αραιομετρική μέθοδος (η οποία βασίζεται στη διαπιστωθείσα πυκνότητα του διαλύματος ζαχάρου) προβλεπομένη από το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70, δημιουργεί προβλήματα από επιστημονικής απόψεως. Σε σχέση προς τη μέθοδο αυτή, η μέθοδος μετρήσεως της διαθλάσεως (η οποία καθορίζει τον συντελεστή διαθλάσεως) εμφανίζει σημαντικά πλεονεκτήματα. Η εφαρμογή της είναι ταυτόχρονα αισθητά απλούστερη, ακριβέστερη και επίσης είναι πιο εύκολο να επαναληφθεί. Επομένως, προτείνει να δοθεί η εξής απάντηση στο τρίτο ερώτημα:

«Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η καθαρότητα των σιροπίων φρουκτόζης μπορεί να καθορίζεται υπολογίζονας την περιεκτικότητα σε φρουκτόζη και συγκρίνοντάς την προς την περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία.»

Η *Επιτροπή* παρατηρεί ότι, για τον καθορισμό της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία του σιροπίου καθαυτού (και όχι του ιμβερτοποιημένου διαλύματος), το άρθρο 13, παράγραφος 2, προβλέπει μόνο την αραιομετρική μέθοδο. Προτείνει να δοθεί η εξής απάντηση:

«Το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 394/70 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η καθαρότητα των σιροπίων φρουκτόζης καθορίζεται υπολογίζοντας την περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία του σιροπίου σύμφωνα με την αραιομετρική μέθοδο. και συγκρίνοντάς την προς την συνολική περιεκτικότητα σε ζάχαρη του σιροπίου.»

P. J. G. Kapteyn
εισηγητής δικαστής